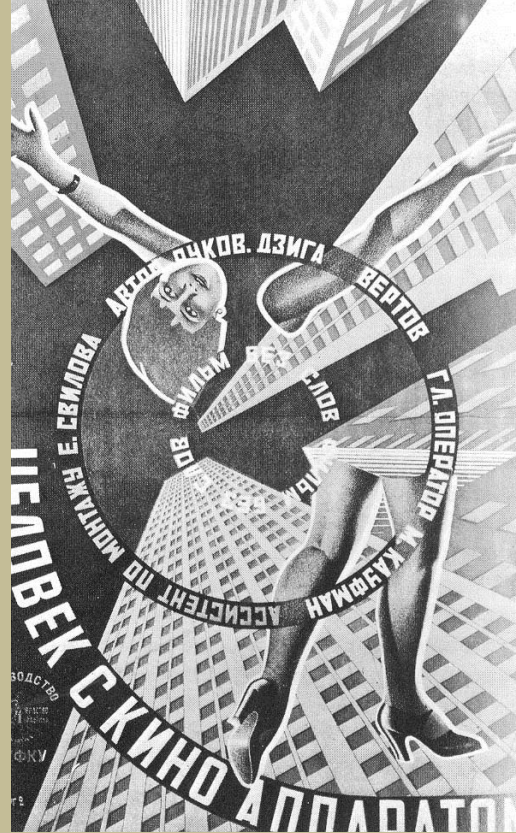
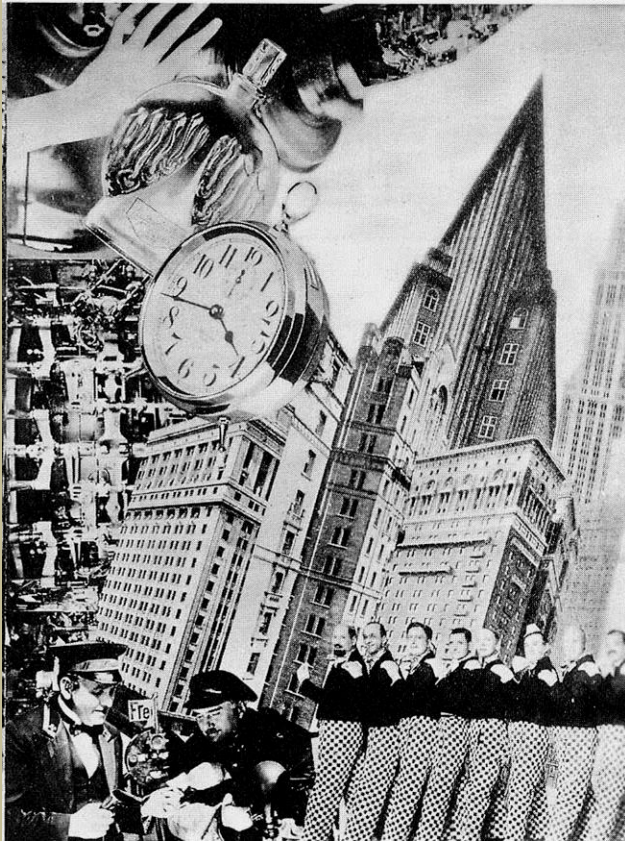

ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΝ

ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΝ

Η ζωή στα αστικά κέντρα γίνεται ένα ιδιαίτερα οικείο θέμα και για πρώτη φορά στην ιστορία του κινηματογράφου η ίδια η μητρόπολη πρωταγωνιστεί σε ένα αριθμό ταινιών.

Μπορούμε να διακρίνουμε δύο διαφορετικές αντιμετωπίσεις του θέματος της πόλης στον κινηματογράφο του μεσοπολέμου.

ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΤΟΠΙΑΣ

Στη μια τάση η μητρόπολη αντιπροσωπεύει ένα όραμα ανοικοδόμησης του μέλλοντος, ένα συνεχώς διευρυνόμενο χώρο ίσων ευκαιριών και κοινωνικής ανάπτυξης. Η προσέγγιση αυτή χαρακτηρίζει τα καλλιτεχνικά κινήματα που συνδυάζουν τις νέες αισθητικές αναζητήσεις με την πίστη στις ιδέες της κοινωνικής προόδου και τη διεκδίκηση της δυνατότητας μιας μεταμόρφωσης του κόσμου και του τρόπου ζωής.

Η μητρόπολη όραμα οικοδόμησης του μέλλοντος

Για κινηματογραφιστές όπως ο Βερτώφ και ο Ρούτμαν η μητρόπολη αποτελεί το σύμβολο ενός νέου πολιτισμικού τόπου, όπου ο άνθρωπος και το υποκείμενο δομούνται μέσα στην κοινωνία. Το ενδιαφέρον τους στρέφεται στην ανάδειξη της συλλογικής δραστηριότητας στην πόλη, στην μετάβαση από την ρομαντική ατομικότητα στο συλλογικό, στο πλήθος.

Κοινό στοιχείο και των δύο ταινιών είναι η κινηματογράφηση του πραγματικού χώρου της πόλης και των στιγμιότυπων της καθημερινής ζωής. Ο στόχος όμως είναι η ανασύνθεση των στοιχείων αυτών για την απόδοση μιας νέας πραγματικότητας. Τα δυναμικά καδραρίσματα, οι λήψεις από ψηλά αναφέρονται σε ένα κόσμο ο οποίος βρίσκεται σε δυναμική κίνηση και όχι στη στατική ισορροπία και ακινησία της προβιομηχανικής εποχής.

ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΝ

Η τάση αυτή εκφράστηκε με τις ταινίες:

- Μανχάτα (Manhatta), 1921, 10', Paul Strand & Charles Sheeler
- Βερολίνο, η συμφωνία μιας μεγαλούπολης (*Die Sinfonie der Großstadt*), του Βάλτερ Ρούτμαν, (Walter Rutmann), 1927, 65'.
- Ο άνθρωπος με την κινηματογραφική μηχανή, του Τζίγκα Βερτώφ, (Tziga Vertov), 1929.
- Με αφορμή την Νίκαια (*À propos de Nice*), Ζαν Βιγκό (Jean Vigo), 1930, 25'.
- Βροχή (Regen), 1932, 12', Mannus Franken and Joris Ivens,

- Rien que les heures, 1926, 45', Alberto Cavalcanti,
- Μασσαλία παλιό λιμάνι (Marseille vieux port), 1929, 16, Laszlo Moholy-Nagy
- Παιχνίδια αντανακλάσεων και ταχύτητας (Jeux des reflets et de la vitesse), 1923-5, 8:33

BERLIN,
Symphony of a Great City

Includes the short film *Opus 1*

DVD

The poster features a central image with a red border. It depicts a large pocket watch in the foreground, with a hand holding it. In the background, a tall, dark skyscraper (the Chrysler Building) rises against a light sky. A group of people in patterned clothing stands in the lower right corner of the image. The background of the entire poster is a dark, textured, circular pattern.

A propos de Nice

di Jean Vigo
Soundtrack by Tiziano Popoli

The film was an attempt to show the filmmakers' love for the city of New York. *Manhatta* was a collaboration between painter Charles Sheeler and photographer Paul Strand. The intertitles include excerpts from the writings of Walt Whitman, American poet, essayist and journalist.

Βροχή (Regen), 1932, 12', Mannus Franken and Joris Ivens

ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΔΥΣΤΟΠΙΑΣ

Στον αντίποδα της τάσης αυτής βρίσκονται προσεγγίσεις που κυριαρχούνται από ένα κριτικό πνεύμα αλλά και έναν αντι-ορθολογικό ρομαντισμό που δαιμονοποιεί την μεγαλούπολη ως τόπο απώλειας, αποξένωσης και απανθρωπιάς και δίνει έμφαση στο φαινόμενο της αλλοτρίωσης και της κοινωνικής περιθωριοποίησης.

Μια τέτοια προσέγγιση χαρακτηρίζει κινηματογραφιστές που ανήκουν στον γερμανικό εξπρεσιονισμό και ταινίες όπως:

- Μητρόπολη, του Φριτς Λανγκ (1926)
- Το Εργαστήριο του Δόκτωρα Καλλιγκάρι, του Ρόμπερτ Βίνε (1919).

«Το εργαστήρι του δόκτορα Καλιγκάρι», Ρόμπερτ Βίνε 1919-20

Χρησιμοποίηση του χώρου για την έκφραση ψυχολογικών καταστάσεων